

[Kampmann.]

res, regner de radikale med to reguleringsfaktorer. De to andre forslag opererer med at tillægge 20 pct. og 30 pct. som fast procentsats og derefter 8 pct. løbende årlig, og for venstres vedkommende 9 pct. med rentes rente, og derefter opererer man med et fast beløb. Her opererer det radikale forslag kun med to regulerings-satser, nemlig et ret stort fribeløb, der pristalsreguleres, og derefter en årlig pristalsregulering.

Imidlertid er det afgørende, som også ministeren var inde på det, at det kun er en tilsyneladende forenkling, at man arbejder med to regulerings-satser, bl. a. fordi de kan være vanskelige at anvende, uoverskuelige og give anledning til idelige revisioner, al den stund der ikke er nogen grund til at antage, at prisudviklingen vil gå i stå fra den ene dag til den anden, selv om man med den fornuftige politik, regeringen har lagt op til, må gå ud fra, at den bliver afdæmpet. Jeg mener dog, at selve hovedsigtet i det radikale forslag om at opnå en vis forenkling i beregningen — og hermed forstår jeg anvendelse af få reguleringsfaktorer, når fortjenesten, som derefter beskattes, skal opgøres — er sympatisk, og ministeren har da også givet udtryk for det samme.

Det næste hovedprincip, jeg vil opholde mig ved, er, at kapitalvindingsbeskatningen ikke bør forvride de almindelige ejendoms-handeler. Herved tænker jeg på, at det må være et ideelt sigte for os, at man ikke konstruerer ejendomshandlerne således, at de passer bedst muligt til beskatningsreglerne. En forvriddning kan jo være at operere med særlige pantebreve, som kan nedregulere salgssummen. Det kan også være, at beskatningsreglerne stimulerer hurtige salg, hvor man ellers ikke ville have solgt. Det kan også være, at man kun sælger en enkelt eller to parceller årlig, hvor det måske havde været mere hensigtsmæssigt at sælge alle parcellerne på én gang. Det er det, jeg kalder, at beskatningen forvrider et almindeligt forhandlings- og salgsforløb, og det må være vores opgave i udvalget at opstille et system således, at man mindst muligt forvrider.

Derefter kommer jeg frem til den politiske vurdering. Dét er det helt klart, at socialdemokraterne uden videre må forkaste fremskridtspartiets forslag. Uanset hvordan man stiller det op, drejer det sig her, som

ministeren var inde på, om, at man af arbejdsfrie indkomster til de offentlige kasser inddrager et provenu på over 600 mill. kr. om året. Hvis man forestillede sig, at fremskridtspartiets forslag blev vedtaget og man skulle opkræve de 600 mill. kr. om året andetsteds, ville man altså skulle tage dem fortrinsvis af arbejdsindkomster, og det er det sædvanlige, vi oplever fra fremskridtspartiet: de arbejdsfrie indkomster skal altså ikke beskattes, men arbejdsindkomsterne, hvor mellemindkomster i dag har en marginal trækprocent på 55-60 pct., skal yderligere beskattes. Det angiver, ligesom vi så omkring boligforliget og alle andre steder, hvad det er, fremskridtspartiet ønsker med sine skatteforslag; her er det lagt klart frem. Socialdemokratiet er fuldstændig kompromisløst imod enhver politik af den art.

Derefter er vi betænkelige ved venstres forslag af provenuemæssige grunde. Jeg kunne lige så godt have sagt på grund af rentesrenteberegningen, for det er i og for sig det samme. Det er vores opfattelse, at det gør det fuldstændig uoverskueligt at beregne, hvad den provenuemæssige effekt er af venstres forslag. Jeg har da også set den tidligere finansminister i sin fremsættelsestale være meget, meget forsigtig i sit skøn over, hvad provenukonsekvenserne er af hans forslag.

Socialdemokraterne vil ikke gå med til at forringe provenuet ved kapitalvindingsbeskatningen. Tværtimod ønsker vi at stramme provenuet, fordi det er en beskatning af arbejdsfrie indkomster.

Så vidt jeg forstår det radikale forslag, ligger der ikke — i hvert fald ikke i sigtet — nogen provenuforringelse i det. Hvis det er en misforståelse, beder jeg ordføreren om at rette denne misforståelse, men jeg har ikke forstået det på den måde, at der har været tilsigtet nogen provenuforringelse, og det betyder, at vi også af den grund er sympatisk indstillet over for dele i det radikale forslag.

Når vi har set på provenuet og på den måde skilt visse af forslagene ud fra hinanden, er det også afgørende, som ministeren var inde på, at se på fordelingen, og dér er det karakteristisk for de fleste af forslagene, bortset fra fremskridtspartiets, som jeg ikke vil sige mere om, at sigtet har været at gøre fordelingen anderledes, således at de mindre